

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ek/1729/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123353952
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Baboľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123353952.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému 1/: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt B. XXXX/XXX, XXX XX C. a povinnému 2/: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXXX/XX, XXX XX E. A. - E. F., o vymoženie príslušenstva pohľadávky, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Ľudovít Zelíska, so sídlom exekútorského úradu Podzámska 37, 920 01 Hlohovec, IČO: 36 091 669, pod sp. zn. 194EX 701/23, rozhodujúc o návrhu povinného 1/ a povinného 2/ na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného 1/ a povinného 2/ na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 06.07.2023, sa začalo proti povinnému 1/ a 2/ exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe exekučných titulov – rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 4C/60/2014 zo dňa 28.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/130/2019 zo dňa 25.03.2020, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 10.06.2020 a vykonateľnosť dňa 11.06.2020, opravné uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 4C/60/2014 zo dňa 30.04.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2019, uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 4C/60/2014 zo dňa 06.07.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2020 a vykonateľnosť dňa 07.09.2020.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 14Ek/1729/2023 dňa 03.11.2023 súdneho exekútora Mgr. Ľudovít Zelíska, so sídlom exekútorského úradu Podzámska 37, 920 01 Hlohovec, IČO: 36 091 669 (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 194EX 701/23. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 03.11.2023 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného 1/ a 2/. Súdny exekútor vydal dňa 10.11.2023 Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný 1/ neprevzal, z dôvodu, že adresát je neznámy a preto sa dňa 06.12.2023 vrátila zásielka súdnemu exekútorovi. Povinnému 2/ bolo Upovedomenie o začatí exekúcie doručené do vlastných rúk dňa 01.12.2023.

3. V priebehu konania, a to dňa 11.01.2024, predložil súdny exekútor súdu návrh povinného 1 a povinného 2/ na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného k návrhom povinných na zastavenie exekúcie.

4. Povinný 1/ svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 12.12.2023 odôvodnil skutočnosťou, že žiada o zrušenie exekúcie, nakoľko splnil všetky podmienky splácania dlhu, začiatok splácania 01.04.2024 koniec splácania 03.08.2020 v celkovej sume, tak ako určil Okresný súd Senica vo výške 673 EUR. Ďalej povinný 1/ poukázal na skutočnosť, že je rozvedený s D. B. (povinný 2/) od roku 2006, dlh ktorý vznikol spôsobila D. B. (povinný 2/) vo VÚB bank ani nevie kedy a potom žiadala aby ho splatil, keďže to dala k súdu, tak sa zúčastnil súdneho pojednávania a nemal žiadny dôvod to splácať ale rozhodol sa splatiť polku dlhu vo výške 673 EUR a to aj dodržal. Ďalej poukázal na to, že žije v Severnom Írsku od

roku 2007 donedávna pracoval, nikdy nemal problém so splácaním alimentov a riadne platil aj súdom učenú výšku, ale všetko sa zmenilo keď v roku 2021 prestal pracovať zo zdravotných dôvodov. Ako prílohu k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie priložil výpisy z bankového účtu.

5. Povinný 2/ svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 07.12.2023 odôvodnil skutočnosťou, že svoj dlh splatil a zároveň prikladá všetky doklady o zaplatení ako aj potrebné dokumenty. Uviedol tiež, že exekúcia sa začala v roku 2019, kedy bol súdom schválený splátkový kalendár, ktorý dodržal a svoju časť dlhu splatil. Bývalý manžel t. j. povinný 1/ mal splatiť druhú polovicu dlhu. Ako prílohy k návrhu na zastavenie exekúcie povinný 2/ priložil: Exekučný titul – rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/130/2019 zo dňa 25.03.2020. Ako prílohu k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie priložil výpisy z bankového účtu.

6. Oprávnený sa k návrhu povinného 1/ a povinného 2/ na zastavenie exekúcie vyjadril s tým, že návrhy na zastavenie exekúcie povinného 1/ a povinného 2/ považuje za nedôvodné. Oprávnený uvádza, že povinní uhradili istinu súdom priznanej pohľadávky pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a tá nie je predmetom exekúcie, nakoľko v tomto exekučnom konaní je vymáhané príslušenstvo judikovanej pohľadávky. V exekúcii vymáhanú pohľadávku povinní neuhradili ani z časti a z toho dôvodu je exekúcia dôvodná. Z vyššie uvedeného preto oprávnený navrhuje aby súd zamietol návrhy povinných na zastavenie exekúcie.

7. Súdny exekútor sa k návrhu povinného 1/ na zastavenie exekúcie ako ani k návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie nevyjadril.

8. Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

9. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

10. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku „povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku „návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku „ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.“

13. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

14. Podľa § 559 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) „splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.“

15. Podľa § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej v texte len ako „Občiansky zákonník“), ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

16. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

17. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnila.

18. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

20. Súd preskúmaním návrhu povinného 1/ a povinného 2/ spolu s prílohami ako aj s vyjadrením oprávneného k návrhu povinných na zastavenie exekúcie konštatuje, že tieto boli podané v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda v zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote, a takto podané návrhy majú odkladný účinok. Súd zároveň poukazuje na to, že Upovedomenie o začatí exekúcie nebolo povinnému 1/ doručené v súlade s ustanovením § 61b ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko z predloženej doručky od súdneho exekútora má súd za preukázané, že zásielka (Upovedomenie o začatí exekúcie) bola súdnemu exekútorovi vrátená späť z dôvodu, že adresát je neznámy. Súd v tomto bode preto poukazuje na skutočnosť, že povinný 1/ návrh na zastavenie exekúcie podal skôr ako mu bolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie. Jedným z dôvodov podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným 1/ a povinným 2/ bola skutočnosť, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v plnej výške uhradili pohľadávku vyplývajúcu z exekučných titulov na podklade, ktorých sa vedie exekučné konanie resp. exekúcia.

21. Súd konštatuje, že exekučné konanie začalo dňa 06.07.2023 kedy bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekúcia proti povinnému 1/ a povinnému 2/ sa vedie na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov. Exekučným titulom, v predmetnom exekučnom konaní resp. exekúcii je rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 4C/60/2014 zo dňa 28.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/130/2019 zo dňa 25.03.2020, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 10.06.2020 a vykonateľnosť dňa 11.06.2020 ako aj uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 4C/60/2014 zo dňa 06.07.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2020 a vykonateľnosť dňa 07.09.2020. Rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 4C/60/2014 zo dňa 28.02.2019 t. j. výrokom I. boli povinný 1/ a povinný 2/ (v základnom konaní žalovaní) zaviazaní zaplatiť oprávnenému (v základnom konaní žalobcovi) sumu 1344,75 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1082,98 EUR od 21.01.2013 do zaplatenia tak, že povinný 1/ (v základnom konaní žalovaný v 1 rade) a povinný 2/ (v základnom konaní žalovaný v 2 rade) sú povinní zaplatiť každý oprávnenému (v základnom konaní žalobcovi) sumu 672,40 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,75

% ročne zo sumy 541,49 EUR od 21.01.2013 do zaplataenia, každý v splátkach po 40 EUR mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplataenia, pod následkom straty výhody splátok. Výrokom II predmetného rozsudku súd priznal žalobcovi (oprávnenému) náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. predmetného rozsudku súd určil, že trovy konania na súdnom poplatku za odvolanie povinného 2/ (v základnom konaní žalovaného v 2 rade) znáša štát. Súd ďalej uvádza, že proti predmetnému rozsudku podal oprávnený (v základnom konaní žalobca) odvolanie, ktorým sa domáhal aby súd uložil povinnému 1/ a povinnému 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu priznanú výrokom I predmetného rozsudku. Oprávnený (v základnom konaní žalobca) nesúhlasil s právnym posúdením vecí súdom prvej inštancie, pokiaľ na plnenie zaviazal povinného 1/ a povinného 2/ (v základnom konaní žalovaných) pomerne. Zároveň oprávnený (v základnom konaní žalobca) zobral žalobu v časti o zaplataenie sumy 80 EUR s príslušným úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť, z dôvodu, že oprávnený (v základnom konaní žalobca) eviduje plnenie povinného 1/ a povinného 2/ (v základnom konaní žalovaných) v sume 80 EUR a to formou platby vo výške 40 EUR dňa 15.03.2019 a vo výške 40 EUR dňa 02.04.2019. Preto odvolací súd čiastočné späťvzatie žaloby v časti sumy 80 EUR s príslušenstvom pripustil a rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplataenie sumy 80 EUR s príslušenstvom zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 4C/60/2014 zo dňa 06.07.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2020 a vykonateľnosť dňa 07.09.2020 súd výrokom I zaviazal povinného 1/ a povinného 2/ (v základnom konaní žalovaných v 1. a 2. rade) aby spoločne a nerozdielne zaplatili oprávnenému (v základnom konaní žalobcovi) náhradu trov prvostupňového konania vo výške 464,63 EUR na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Výrokom II súd zaviazal povinného 1/ a povinného 2/ (v základnom konaní žalovaných v 1. a 2. rade) aby spoločne a nerozdielne zaplatili oprávnenému (v základnom konaní žalobcovi) náhradu trov odvolacieho konania vo výške 177,90 EUR na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd ďalej konštatuje, že oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie prihliadol na dobrovoľné plnenie povinného 1/ a povinného 2/ v celkovej sume vo výške 1393 EUR (1313 EUR + 80 EUR). Istina vo výške 1344,75 EUR bola ponižená z celkovej úhrady povinného 1/ a povinného 2/ a preto v návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený uplatnil len príslušenstvo pohľadávky a to konkrétne úrok z omeškania vo výške 584,90 EUR a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 625,63 EUR ako aj trovy exekúcie oprávneného vo výške 112,30 EUR. V nadväznosti na vyššie uvedené má súd za preukázané, že povinní predmetné úhrady vykonali pred začatím exekučného konania (pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie) čím oprávnený de facto zohľadnil predmetné úhrady v návrhu na vykonanie exekúcie. Súd konštatuje, že exekučné konanie začalo dôvodne, nakoľko povinný 1/ a povinný 2/ síce vykonali časť úhrad, na ktoré boli zaviazaní exekučnými titulmi ale neuhradili celý vymáhaný nárok, ale len jeho časť oprávnený bol nútený pristúpiť k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na skutočnosť, že povinní boli zaviazaní na to isté plnenie spoločne a nerozdielne (viď. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/130/2019 zo dňa 25.03.2020 – exekučný titul) pričom ide o tzv. solidárny dlh a teda oprávnený môže od ktoréhokoľvek z nich požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo niektorý povinný splní celý nárok vymáhaný v exekúcii, oslobodí tým aj ostatných povinných. Exekučný súd ďalej uvádza, že spoločne znamená, že všetci povinní zodpovedajú za jedného, a preto vo vzájomnom vzťahu medzi povinnými, ak jeden nemôže splniť, jeho podiel sa rozdelí na ostatných, lebo aj oni sú zaviazaní na to isté a celé plnenie. Nerozdielne znamená, že každý zodpovedá za všetkých, a preto ten, od ktorého oprávnený požaduje celé plnenie, nemôže žiadať, aby sa dlh rozdelil a aby sa jednotlivé časti požadovali od jednotlivých povinných, teda musí splniť celý dlh. Exekučný súd poukazuje na možnosť povinného uplatniť od ostatných povinných následný regres, ktorý spočíva v tom, že ak povinný splní celú pohľadávku alebo viac ako na neho pripadalo, môže od ostatných povinných požadovať náhradu podľa podielov.

23. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument povinného uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko tieto súd nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný 1/ ako ani povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedli žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného

nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného 1/ a povinného 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

28. Exekučný súd konštatuje, že žiaden z účastníkov konania si náhradu trov v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnil. Z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku týkajúcich sa trov exekučného konania vyplýva, že exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je teda výlučne v dispozícii účastníkov, aký nárok si voči sebe v exekučnom konaní uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offo) rozhodovať o takom nároku účastníkov, ktorý nebol z ich strany v exekučnom konaní uplatnený. Keďže žiaden z účastníkov nenavhol v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, aby súd rozhodoval v zmysle § 199d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku o ďalších trovách exekúcie, súd o trovách konania vzniknutých účastníkom konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.